

SPOLEČNOST PRO OČISTĚNÍ
TRPASLÍKA V OČÍCH SVĚTOVÉ
VEŘEJNOSTI

Plantážník

9.

SOBOTA 7. 5. 1983

ZPRAVODAJ VYDAVÁNÝ K OSVĚTĚ
TRPASLÍKAŘSKÉHO HNUTÍ

Vydávají
Belmondo
Sam
Vita

PLANETÁŽNÍK 1.

VYDÁNÝ DNE 7.5.1983
PŘI PŘÍLEŽITOSTI VĚDECKÉ
EXPEDICE WELTRIANGL 83 KONANÉ
JAKO CESTA KOLEM SVĚTA

**ZPRAVODAJ SPOLEČNOSTI PRO
OČISTĚNÍ TRPASLÍKA V OČÍCH
SVĚTOVÉ VEŘEJNOSTI představované**

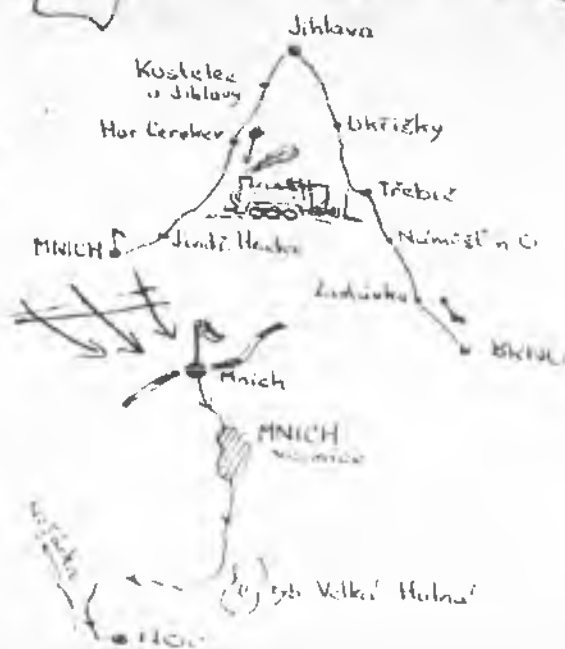
YETTI KLUB ▼
Welt triangl 83

Na první den

Expedice první den
je skutečností - už to není sen
jak vyjádřit radost jen
jedem daleko, jedem ven
Septa' každý touhou na pol' řeta
jaka' vlastně bude CESTA KOLEM SVĚTA ?!

POUČENÍ :

Zvědavý kdo je moc ať se rychle zchladí
bude ještě dvakrát noc a pak teprve cesta zdraví!
A KOLEM SVĚTA ! A těžka. Končí věta.

Hledáme další dopisova-
tele - kamarády, kteří sami
píší, fotí a zajímají se o
zajímavé věci nejen trpasličí
podobí!

Dzvěte se !!

Ahoj !!

DVA KRÁT

ÚVODNĚ

PRVNÍ ÚVOD - - - k časopisu

Chceme aby náš zpravodaj se stal i vaším zpravodajem. Pište, fotte a hlavně nám o tom dávejte vědět. Jinak snad z úvodní stránky je vše zbytečné patrné. Takže jen dodejme, že se budeme snažit Plantážníka dát dohromady asi tak jednou za dva měsíce v několika kusech.

DRUHÝ ÚVOD - - - k expedici

První tři čísla zpravodaje vyjdou při příležitosti WELT TRIANGLU 83. A tak vítáme všechny naše kamarádky a kamarády, kteří právě teď drží první číslo, všechny kteří neváhali napřít své síly do objasňování záhad Světového trojúhelníka a přijeli. Zdravíme velkým AHOY ty, co byli s námi už loni, i ty co jedou poprvé.

Snažili jsme se připravit nejen pro vás, ale pro nás pro všechny tři dny naplněné trošku něčím jiným než samotným vandrováním. Budeme muset řešit skutečně závažné problémy a my si moc a moc přejeme, aby se vám s námi líbilo a abychom se příští rok zase všichni sešli na 3. expedici Yetti klubu.

O tomle všechno, ale nejen o to, usilujeme a třese se se, aby všechno vyšlo jak by mělo nebo snad ještě líp ...

YETTI KLUB BRNO

Flobert /teď na vojně/, Fumas, Belmondo,
Metelka, Betelka, Suška a Iva

VYSOKÉ UČENÍ TRPASLÍKÁŘSKÉ

Sam

AKADEMIE TRPA LÍKÁŘSKÝCH UMĚNÍ

Víta

DNES NA EXPEDICI

Prvním náročným úkolem je naše přeprava a to :

Z Brna do Jihlavy - tam bude hodina na přestup, při které budete plnit úkoly ve kterých budete pokračovat i v Horní Cerekvi, kde vlak pobude delší čas. Vystoupíme ve stanici Knich a přes stejnojmennou vesnici se budeme přemísťovat do hloubi jižních Čech /kolem rybníka Velká Holná a Nežárky/. Prozradíme snad jen to, že dnešní den i večer je ve znamení trpaslíkářského hnutí.

A ZÍTRA

Velká pátrací stopovací akce za sněžným mužem bude probíhat převážnou většinu dne. A taky vyjde druhé číslo Plantážníka. V něm se dozvíte opět více.

HODNĚ ÚSPĚCHŮ A ŠTĚSTÍ

DRŽÍME VÁS PĚTI !!!!!

KTERAK VZNIKL NÁZEV ZPRAVODAJE

Název Vám, příznivcům Jaroslava Foglara, zajisté něco říká. Ano, bylo to oblíbené slovo bájného Rychlonožky. My jsme tento název zvolili záměrně, hlásíme se totiž k chlapeckým dobrodružstvím, toulkám přírodou a bezpočtem her./Právě lety podotkla; "Jestli to nebude tím, že jsi sám dítě." Slovo plantážník v nás vzbuzuje touhu po legráckách, smíchu, po divokém bláznění. Cesta k němu byla, věřte nebo nevěřte, nelehká. Přijímali a odmítali jsme takové názvy jako je PRSKAVEC, PRUTRŽNÍK, BLUDNÍK a jiné. Prskavec nám připadal příliš zápalný, Prutržník příliš dravý a Bludník by vrhal na osvětlený program časopisu určitý nevraživý stín.

Dokonce jsme se zašli pozeptat do klubu Ochrana Rostlinky, kde jsme narazili na velkou názorovou roztržistěnost. Posudte sami: řidič pojízdného fekálního sběrače Jaroslav Srdutý byl pro stejnorodý název KAKOST SMRDUTÝ, jeden vojenský vysloužilce, znalec přírody, navrhoval ZREHOVCE PLAZIVÉHO, bývalý kriminálník divoce vzplanul pro ZADUSNÍKA BRECTANOVITEHO či bylinu HADÍ MORD a stomatolog neměl nic proti ZUBOVNÍKU SUPINATEMU. Jak vidíte, nápadů habaděj a to jsme ještě mlčením přešli návrh lysého doc. hodce Koudelky, který se domníval, že jediný správný název pro náš zpravodaj je PLESIVEC DVOJDOMÝ. A proto velkým osvětlením/ta osvětlená hlava byla Belmondova/ se stal název PLANTAŽNÍK, kterého se držíme.

SAM

PANTATISMUS - umělecký směr budoucnosti aneb

Velký Paradox

Ačkoliv je to k nevíře, Pantatismus se dostává do popředí zájmů dnešních uměleckých osobností. U nás dosud neznám, i když naše vlast je jeho kolébkou, ve světě však uznávan. Francouzský akademický malíř MONDIER nasává tuto situaci velkým paradoxem. Pantatismus zajišťuje důkladné splnění umělcova díla s jeho duší. Co nám přináší tento nový směr? Především tvrzení, že malíř či jakýkoliv umělec musí umět tvořit nejen svými rukama či prsty, ale především celým tělem, aby hotové dílo bylo pak výrazem celé umělcovy osobnosti. Dále je významné použití jednoduchých výrazových prostředků pro vyjádření hlubšího smyslu. Ačkoliv v sochařství, architektuře a dalších oblastech tvůrci již intuitivně využívají jeho výhody, v malířství započal až vystoupením malíře SAMUFA a MASE koncem roku 1982 v Brně - Husovicích. Další pantatistické vystoupení nenechá na sebe dlouho čekat. Bude se jednat o kolektivní ztvárnění.

SAM

BYLA ZALOŽENA Společnost pro očistění trpaslika v očích světové veřejnosti

Ano, je to tady, mám stejnou radost jako vy, milí čtenáři, ne-li větší. Konečně se objevil někdo, kdo nenechává závažné problémy stranou, kdo se jim směle postaví, aby pak s čistým štítem mohl říct - udělal jsem něco pro všechny !

Společnost byla založena v dubnu 1983. Ustavujícími členy byly Yetti klub Brno, Vysoké učení trpaslíkářské Brno a Akademie trpaslíkářských umění.

Hlavním cílem neboli hlavním programem je osvětově pracovat, provádět další vědecké průzkumy a především popularizovat TRPASLÍKA který je základem všech přírodních věd, veškerého kulturního umění a citění, je to celý náš život, vše co nás obklopuje i když si to mnozí neuvědomujete ve všech důsledcích a je pak hanbou, když vyspělý sedmiletý školák vůbec o základních věcech nemá tušení.

YETTI KLUB kromě vlastního yettiologického programu, který s uvažováním makrosvěta má velkou spojitost s celou věcí, řeší všeobecné problémy trpaslíkologie, problémy každodenního života, poukazuje na optimální cesty výzkumu.

AKADEMIE TRPASLÍKÁŘSKÝCH UMĚNÍ /ATRU/ na svá bedra vzala tunové náklady výzkumu v otázce estetického citění, vlastního tvaru trpaslika a jeho různorodé formy.

VYSOKÉ UČENÍ TRPASLÍKÁŘSKÉ /VUTR/ se programově stará o vysvětlování základních zákonů přírodních věd z hlediska trpaslíkologie. Nosnou teorií pak je TEORIE TRPASLÍKA.

TEORIE TRPASLÍKA

Mnozí z vás si jistě všimli, že v poslední historicky krátké době se začínají objevovat první neúplné a nedokonalé zprávy a představy lidí o trpaslících. Jejich vymyšlené podoby slouží jako estetický zážitek, píše se o nich a slovo trpaslík se neustále omílá a skloňuje ve všech pádech. Nic není náhodou, všechno má své opodstatnění. Lidé jakoby vytušili, že tady je třeba pátrat, že tady se objeví nové převratné skutečnosti.

První zmínka nás vrací o necelé jedno tisíciletí zpět do počátků českého latinsky psaného písemnictví. V Kronice české /Kronikum Čechorikum/ Kosmas o trpaslících dojemně píše jako o malých ďáblíčcích, kteří sužovali slovanský lid a nezapomene zdůraznit, že všichni Slované trpaslíky znali. Cituji: "Diablové vo vlasech czertili a slovane ossivati sa musili. Kto vo vlasech usadil sa. Vssi, vasi, vasi."

Ano všichni Slované je znali.

V slavné husitské éře, na kterou jsme právem hrdi, ve které došlo k rozkvětu českého bojovného ducha a od které počítáme tradici našeho válečnického umění, malí ďáblíci jistě také žili, ale nikde se do nich nedovídáme. Dokonce ani v Žižkově Vojenském řádu.

Zato o 100 let později se objevuje věrohodná zpráva z oblasti Krušnohoří o bádání učeného mnicha Jebanuse Karpatského. Mistr Jebanus za celoživotního pobytu v klášterní cele dochází k názoru, že musí existovat něco absolutního, přičemž neviditelného, co o všem rozhoduje. Ano, my s ním souhlasíme. Koho mohl mít starý učený mnich na mysli a jaká převratná myšlenka ho držela tolik let při životě ?

Odpověď je nasnadě. Ačkoliv žádný název tehdy vysloven nebyl, přesto mistr Jebanus zanechal po sobě lidstvu dar převeliký. Objevil hlavní zákon Teorie trpaslika a dal tak hlavní impuls k jejímu vzniku.

Prvním kdo vymezil pojem trpaslika a kdo pak toto tema zpracovával a nenásilnou formou podává - a my si to musíme konečně přiznat - jsou němečtí experti, dvojice Jacob a Wilhelm Grimmové.

Ačkoliv jejich krvavá ztvárnění mnohdy připomíná pozdější americkou dranou školu či Hitscockovské ražení, populárněnaучný způsob vysvětlování základních problémů mladým čtenářům snese nejpřísnější kritiku. Drobnou závadu lze snad spatřovat v tom, že těm nejmladším v určitých pasážích vstávají vlasy na hlavě a místy zaostává srdeční činnost což vede k tzv. reflexnímu výtoku kapaliny a nedělá to pak dobře ani maminkám ani automatickým pračkám Merkur. Především zde máme na mysli snazivou, tvořivou, cílevědomou práci Františka Hrubína, který citlivě Grimmy přepracovává a dává vědeckému spisu Pohádka o Sněhurce a sedmi trpaslíků tak nerušený rozlet. Například místo krvavé Grimmovské lampičky se zde objevuje něžný Hrubínovský kahanec. Další příklady není třeba uvádět, jistě by se při podrobném zkoumání možná nějaká další tvůrčí změna našla. Snad v ilustraci. Také ohlasem je tvorba Eduarda Petišky, která byla natolik významná že není nutné se o ní zmiňovat. Přesto bratři Grimaové dosáhli v českém lokálu několik ohlasů /pojem lokál nesmíte zaměňovat za pojem hospoda, i když tahle stránka Hrubína a Petišky nebyla současně probádána a je otázkou kolik met by jim zde dobyl jejich přirozený talent - vždyť to byli také Češi/. Další mezník trpaslíkologie je spojen s rozvinutím filmového umění a se jménem Walt Disney. Jeho význam lze spatřovat v tom, že objevuje všech sedm druhů trpaslíků a dává každému jeho charakteristické vlastnosti. Přesto zaoceánský tvůrce opomíná popsat tak důležité vlastnosti jako je počet valenčních elektronů, kyselost či zásaditost rozpustnost a další. Proto nemá cenu jeho význam zveličovat. Obrovského rozvoje trpaslíkologie však dosáhla až v osmdesátých letech dvacátého století. Velký přínos přináší založení Vysokého učení trpaslíkářského, které jako první formuluje zákon Trpaslíka ve své Teorii TRPASLÍKA. Neméně hodnotné jsou výzkumy brněnského Yetti klubu a nesmíme zapomenout na velmi významnou vědeckou práci Akademie trpaslíkářských umění. Všechny tyto organizace se staly mocnými pákami vědeckého pokroku a nebude dlouho trvat, co lidstvo díky nim nastolí novou éru - éru trpaslíkologie

Z HOLOMOCKÉHO ARCHÍVU KAMARÁDA LOTY

Soudruzi vojáci, pamatujte si : Není důležité vyhrát, ale
zúčastnit se !!!

Jak to stojíte soudruhu vojíne?! Stůl má dřevěný čtyři nohy
a taky stojí rovně !

Vojíne, okamžitě vstaňte! Žádné umírání nebudu trpět. Pamatujte si,
že .Ja vojně se všechno provádí pouze na povel !!!

Připusťme, že pplk. Kopecký je pes, ale což není pes`nejlepší
přítel člověka ?!

Čtyři hvězdičky na koňaku bývají zárukou kvality - na mundúru nikoliv

Po bitvě přestalo pro řadu vojáků být problémem dát si nohu za krk !

Může být stokrát pravda, že komu se nelení tomu se zelení, ale
přece jenom civil je civil !!!

Dřimal

Vychází ze základních principů přírodních věd a praktických zkušeností mnoha generací Homo-sapiens. Teorie je postavena na tvrzení, že všechno je tvořeno trpaslíky, tedy trpaslík je základní elementární částice, všehomíra. I voda, země, vzduch, jak dělí svět řecká filozofie, je tvořena nekonečným množstvím trpaslíků. Z toho pak vyplývá

- ČESTERO AXIOMŮ:**
- 1/ Trpaslík je nezníčitelný
 - 2/ Trpaslíků je nekonečně mnoho
 - 3/ Trpaslík je nekonečně malý
 - 4/ Trpaslík je součástí všeho
 - 5/ Trpaslík má nekonečně mnoho forem
 - 6/ Podle povahy je trpaslíků přesně ^{osm}

Že je trpaslík nezníčitelný, tím máme na mysli, že nemůže být zničen, porušen či narušen ani silovým účinkem, chemickým nebo radiativním působením, ani politickým pohovorem. Nezníčitelnost trpaslíka byla zkoušena metodou nepřímou. Předpokládali jsme, že je trpaslík zničitelný. Leptali jsme ho, zpracovávali ranami pneumatického bucharu, prováděli jsme elektrické výboje. Ale nic nebylo platno, stotřicet centimetrový pan Alois Závada všechno vydržel.

Z druhého axiomu vyplývá, že určení množství trpaslíků lze nahradit vyměřováním objemovými či váhovými jednotkami. Nahrazujeme proto, že je nelze vyčíslit. Nemáme to však překrucovat. Nemůžeme například říci: "To stole leze 7 objemových jednotek trpaslíků." Takové tvrzení je nesmyslné, ale je možné konstatovat, že stůl je tvořen nekonečným množstvím trpaslíků o pěti váhových jednotkách. K třetímu axiomu jen tolik; mnozí z vás si vzpomínají na učení o atomu, že každý atom se skládá z protonů, neutronů a elektronů. Nuže, my jdeme mnohem dál. Každá tato částice je tvořena nekonečným množstvím trpaslíků. Čtvrtý axiom je jasný a byl již vysvětlen v úvodu. I takový tvůrce vojenských přehlídek se tomuto axiomu neubání. On sám je myšlenkový trpaslík.

Zato šestý axiom se stává ekrazitem, který tříští bývalé nesmysly o sedmi trpaslících. Ať to zní jakkoli neuvěřitelně, trpaslích typů je osm. Postupně je budu charakterizovat.

O DŘIMALOVI se hovoří jako o ospalém, lenošném až laxním typu trpaslíka. Je to takový postelový magnát. Pro své uvedené schopnosti se hodí na administrativní práci. Tedy Dřimal-úředník. **REJPA** viz **dodatek**

KEJCHAL zastává funkci lékařského praktika, medika. Svě pracovní zařazení si udržuje tím, že roznáší kapénkové nákazy a vzápětí je léčí.

PROFA je školomet, učitel, dobrák od kosti, jak už to u kanterakého sboru bývá. Je nesmlouvavý, neodpustí nikomu z jeho povinností.

Všech osm trpaslíků tvoří tzv. KOLONII. Každá kolonie je řízena stáben, ve kterém jsou již uvedení trpaslíci. Výkonná složka jedné kolonie se nazývá linie. Tam patří ostatní: Šmudla, Štístko, Bruzla a Štydlín, vesměs manuální pracovníci.

ŠTÍSTKO je typem pracovníka - optimisty. Pracuje kupodivu rád. Nemůže aloužit u podniku šachy a sportky, protože by tyto organizace přivedl na mizinu.

ŠTYDLÍN - typický příklad pesimisty. Štydí se za všechno, dokonce, a to je nejhůřší, i za svůj dělnický původ. Pracuje nejráději sám, je to melancholik.

BRUZLA zastává v linii vyhraněné místo. Má hrubý projev, jetná se o bručouna - sadistu. Vlastní po těle vyvinuté bicepsy a jejich kamarády tricepsy, a tím si udržuje kolem sebe autoritu. Pracuje na obzvláště fyzicky namáhavých místech, převážně v dole. Díky této specifické si vysloužil přezívku permoník. Rozhoduje o vzniku stávek.

Naprostým charakterovým opakem bývá **ŠMUDLA**, který spolu s Bruzlou vytváří nerozlučnou pracovní dvojici. Asi jako Laurel a Hardy. Má malou postavu, hubeně je zakrslý, mutant, masochista, který slastně vzdychá, když je trýzněn svým společníkem. Ve strachu schovává hlavičku do zenity, kde se vždy zašpíní. Při podobné činnosti pak vzniklo jeho jméno.

Ilustrace **Ketti**

R E J F A L je vyjimečným trpaslíkem z celé kolonie. Provádí názorové injekce do estatařích trpaslíků, jeho drzost, pro něj typická mu vyhraňuje místo na postu politika nebo novináře. Míře drzosti pak odpovídá jeho postavení vůči estatařům. To znamená, že může být součástí vládnoucího štábu, když souhlasí se svým a nesmí být, když nesouhlasí s ničím.

Jednotlivé analýzy trpaslíků spolu s formuleváním základních axiomů slouží k současnému aplikacímu výzkumu. Protože tyto výzkumy nejsou exaktně dokončeny, zmíním se na tomto místě o dílčích výsledcích, jež při novém relativisticko-trpaslíkářském vyvěťlování přírodních věd byly zaznamenány VUTRem.

V y s v ě t l i c e :

Sluneční záření lze vysvětlit jako sled za sebou proudících trpaslíků, kde n-1. trpaslík pálí do zádech n. tého trpaslíka, jehož rychlost se tímto umocní a přiblíží se k n-1. jedinci a začne ho lucerničkou rovněž pálit a tím ho rovněž urychluje. Jedná se o řetězovou reakci, jejíž důsledkem se stává konstantní světelná rychlost. Velké množství rozsvícených lucerniček pak dává odpovědně otázku intenzity tepelného záření.

Přitažlivost zemskou můžeme považovat za přirozenou snahu živečičnosti trpaslíků. Uprostřed našeho geoidu, tedy přímo v centru ZEMĚ žijí shluky trpaslíků přitažlivějšího zevnějšku. Jsou pěkně upraveni, učešání a nosí rifle TEXAS. Tudiž je logické, že estataři chtějí být v blízkosti těchto sympatických tvorů. /Možná, že pro ně zbudou také nějaké jeansové kalhoty, telik modrá. /Někdy vědeckými kruhy tato snaha bývá nazývána homosexualitou.

V l á k a ř e t v í byly definovány pojmy zvýšená herečka = zvýšená teplota a herečka. Zvýšená teplota je způsobena masou trpaslíků, kelujících v krevním oběhu, mající lucerničku nesprávně seřízenou místo na svit tak na ohřev. Stává se, že především v sobotních večerních hodinách přechází zvýšená teplota v tzv. herečku, která je způsobena diskotékovým rojem travětevkých trpaslíků.

N a u k a a m a t e r i á l u nám skýtá velké pole působnosti v oblasti bádání, především ve vysvětlení pojmu p r u ž n o s t a p e v n o s t. Pevnost chápeme jako schopnost trpaslíků držet se pevně nebo měkce za ručičky. Svírají-li druh druhu jak nejlépe mohou, materiál je pevný. Nemají tomu tak, materiál je pružný, nebo měkký. Pružnost materiálu přímo souvisí s natočením řetězce trpaslíků vůči deformační síle. Působí-li síla shora/zespeďa/, trpaslíci se mohou schmut, pokrčit nožičky a tím částečně síle uhout. Říkáme, že polaná pružnost nabývá značné velikosti. V příčném směru nic podobného trpaslíci udělat nemohou, tudíž tam pružnost neexistuje.

A e r o n a v i k a patří mezi vědy, které zasáhla také trpaslíkářská nevěroba. Dosud neopísaný efekt "vzlétnutí letadla" byl zcela přesvědčivě vysvětlen. Když letadlo startuje skupina O trpaslíků tlačí rameny na spočívající výšku zvětšuje sloupec na ramenách postavených trpaslíků, kteří vlastně celou dobu letu krácejí pod letadlem a podle potřeby slézají, nebo opět vylézají na ramena svých soukmenovců.

N O Č N Í L E T -animalfikce

/Čistokrevný horor,vzbuzující za serosti noci a při patřičném prostředí bezmezny strach a hnus u něžného pohlaví.Proto pozor, zaznamenány tři,případy zešílení/

Den uzíná a já se probouzím.Mžourám do uhasínajících paprsků, které tvrdě dopadají na hmotnou schránku mé osobnosti a které mi s posledním dechem zabranují ve veškerém pohybu.Krvavý koláč slunce mizí v dalekém neznámu a kolem mne se potichoune vkrádá něžná,laskavá noc.Sílím.

Pokaždé,když takhle přecítím,pocítuji věčnost mého bytí.Jsem nikdo a nemám žádné jméno.Kdysi jsem vlastnil hraběcí titul, patřili mně bohaté vinice,háje sladkých plodů,lesy plné zvěře a osady s lidmi,na které si nepamatuji a kterým jsem byl bohem a zákonem zároveň.Ted ležím na dřevěném lůžku s vrstvou domovské zeminy a čekám,kdy noc zažene poslední zbytky dne,abych mohl vykonat smysl své existence-noční let.

Pomaličku,s vypětím všech sil a veškeré vůle,nadzvedávám své hmotné já a dostávám se zn tupé nemohoucnosti.Z nedalekého výklenku,vyzdobeného pavučinami sem zavanul sladký zápach hniloby.Chtěl bych být pavoukem.Důmyslně roztáhne své síť,počká si na kořist a elastně ji vysává.Mám s ním tolik společného.

Blížím se k gotickému oblouku,pokrytého nahnědlou pálení.Drolící se zdivo,několik století ošlehávané větrem a omývané deště,si stále udržuje svoji celistvost.

Hrbím se a natahuji na zádech pokrabatělou kůži.V dosluhujících kloubech zapraská,z podkožních váček se vysouvají mocná křídla.Tlačím rameny od sebe a pomáhám jí k největšímu rozpětí.Přesouvám se k okennímu rámu a připravuji se na start.PPode mnou deset metrová hloubka,přede mnou tisícero světél,ke kterým směřuji svůj let.Město.

Ano,tam mezi proudícími životy na mně čeká má dnešní potrava.Odrážím se od vnější stěny a pravidelně křídly zabírám.Metím.Po těle se mi rozlévá blažený pocit.Neznám nic krásnějšího než letět obklopen laskavou tmou.Nabírám výšku.Nárazovitý vítr mi fouká do hrudi a tlačí mne kolmo vzhůru.Tělo mám uvolněné,křídla ve stejné frekvenci se mihají zeshora dolů a zespoda navrh.Na nic nemyslím,jen vnímám okolí,tělo automaticky sleduje oblíbenou trasu.

Nakláním se na pravou stranu a šikmo přelétávám vysokou budovu.Proti temnému pozadí jsem neviditelný.Dunivé zvony staré zvonice právě ohlašují celou hodinu.Současně se nechají slyšet zblízka těžkopádné zvony bachratého Sv. Petra a zpoza kopce vysoké trilky Sv. Ludmily.Světelný roj.ustává.Město se chystá k nočnímu spánku.

Vyhlížím malé náměstíčko,kterému jsem věnoval dnešní noc.Několik patrových domů vypadají jak proděravělé krabičky od zápalek.Klesám na úroveň nejvyššího z nich a blíže skoumám toto prostředí.Uprostřed kašna s vyschlou vodou,dvě lavičky,krámk zelináře.V protilehlých oknech se svítí.Všude vládne klid a mír,konrastující s příštími minutami.

Pár bělostných nohou naráz vyběhlo z jednoho vchodu a zvonivý smích,který byl určen komusi uvnitř,dolétl až ke mně.Nad párem nohou utlý pás,dvě pohupující se jablíčka a dlouhé rozčesané vlasy.Levou rukou si je přihlazuje a píská si veselou písničku.Je mi líto,že musím porušit tohle malé štěstí,ale jsem zesláblý a mám pouhou třetinu své původní váhy.

Přimykám křídla k sobě a nakláním se šikmo dolů. Zemské tíže zněkolikanásobňuje moji rychlost.Přestávám se kontrolovat

puď zahlušuje rozumný ůsudek.
Ještě deset metrů. Z dásně mĩ prudec vyrůstají dva dlouhé spi-
čáky. Pět metrů. Na končetinách roztahují drápky. Dech se zrychlu-
je, čichové bunky jsou drážděny vůní těla.
Ted. Roztahují prudec křídla. Dívka instiktivně pohlíží vzhůru.
Dva bílé fosforeskující broty a krátký výkřik.
Měkkce dosedám a zasekávám drápky do jejích bělostných űader.
Dvěma pohyby z ní strhávám veškerý šat.
Omdlévající pokládá se na zem a já se k ní rozplývám tisknu.
Další drápky zasekávám do chvějících se stehem. Tryskající krev,
mne vzrušuje na nejvyšší míru.
Kroužím krvavými nadry a slastně vzdychám. Drápky dolní končetí-
ny vnikají do jejího klína stále hlouběji a hlouběji, trhají
schránku plodnosti a tím se opájím.
S poslední známkou života vydává drobný stén a já přisávám své
rty ke krční tepně a tu zázračnou tekutinu dlouze nasávám.
Kocný orgasmus mámí mé smysly, upadám do snění. Vidím spirálo-
vitě roztážené vlákno, v něm zamotaná obět se cuká se strany
na stranu a vítězný pohled tvora mých snů - P A V O U K A /

/Sam/

T á b o r o v ý o h e ň

Jak jsem tak listoval starejmu zažloutlejmu stránkama Mladých světů z roků 1969 - 1971 a našel jsem tam zajímavé zprávy. Tak třeba první rubriku Táborový oheň /v barvě bílé a nikoliv žluté/, ve které se mimo jiné píše:

Táborový oheň vycházel v MS nepravidelně v letech 1963 - 1965, v roce 1966 už každý týden, od roku 1967 vznikaly trampské časopisy samostatné a rubrika hubla, až jsme usoudili, že v časopise s tak velkým nákladem jí není třeba. Skutečnost, že se dnes vracíme k opětovnému zapálení ohně na stránkách MS má několik důvodů - především ten, že počet kluků a děvčat, kteří jezdí ven do přírody a mají ji rádi, je stále větší a že ne všechny časopisy specializované na tuto oblast dnes vycházejí a myslíme si, že o dobrých činech a věcech by se mělo vědět. Takže Táborový oheň hoří na tomto místě v každém čísle MS a zveme všechny kteří chtějí přisednout s dobrým úmyslem.

A jak vlastně vypadal Oheň dál? Rychle tenhle kus předposlední stránky ze žloutl a kromě i dnes obvyklých zvěstí se pravidelně objevovala rubrika "A v pátek ...", která před nedávnem se v Ohni ukázala, ale zdaleka necosáhla té úrovně na jaké ji držel její nejčastější dopisovatel Smog. Tak aspoň ukázkou:

A V PÁTEK ...

vyjel starej dobrej stopobus tak jako jindy. Řidič zkontroloval ještě naposledy kologumy, nalil do ledničky krapet rumový trestě a zahulákal výstižně: "Vpřed!" Pohnutím páky dopředu pak uvolnil stabilitu líbezných kráskyn, která se přiměřeným pochodem vykutálela na vozovku živičného charakteru. Přmot uvnitř jízdobudovy dával tušit, že cesta skutečně začíná. Zanotovali jsme píseň díkůvzdání:

Díky, milý kolobuse,
že nás vezeš v jednom kuse.
Měj se pružce k dílu
a neztrácej sílu.

Hop, hop, hop!

Hej, jaké jízda! Všichni jsme o překot brumlákovali: "Ty šofér, vraž tam kvalit číslo nejbližší vyšší!" Jeli jsme nyní rychlostí osmi kiláků za hodinu a na stroji to nebylo vůbec, ale vůbec k poznání. Chlapci sedící u vcházedla vystoupili, aby nasbírali drobet asfaltové drtě. Jedák hřměl dál. Řidič si nasedl před první zatáčkou dálko hled a vyslal znamení klaksofonem. Naštěstí nic nejelo. Pomohli jsme tedy tomu dobrému muži otočit kolem řidičů a vzápětí se busabus vrátil do levé zatáčky pod úhlem čtyřiceti osmi stupňů. Všichni jsme si oddychli, jak pěkně se nám podařilo projet tuto obtížnou zatočenici. Hle, co dokáže sehraný kolektiv!

Za týden jsme bez dalších potíží dorazili ke Kaplici. Řidič zatáhl opět pákou dozadu a jízdobus se kvapně pozastavil. Zajásali jsme. Slzy štěstí nám málem nedovolily vystoupit. Poděkovali jsme co nej slušněji a v zástupu odešli do lesů, které se na nás tolik, ale tolik těšily ...

SMOG

Smog psal nejen tyhle kapitoly, ale jeho podpisek jsem našel i pod docela zajímavou akcí TRAMPSKÝ VEČER V OMLENICKÁCH 27.3.1971. Večer byl celý ve znamení tehdejší hudby. Takže něco blíž:

Plakát namaloval Honza Vyčítal a tahle slava se konala u příležitosti 15 let TO Zlatý klíč. Zahráli Greenhorni Michalem Tučným a tradičním show/, Minnesengři /šleпали svůj skandální jako vždy - proč?! zeptá se i muzika Ryvolovin před deseti lety a A kdo měl nohy tak tancoval. Combo a Hoboes /byli sní čtenář. Texty a smg provokovaly posluchače.

Z. MÉHO ŽIVOTA

aneb nesmiřitelný boj černých pasažérů a
revizorů městské dopravy

K hříchům mého mládí, kterých bylo jistě početně, patří beze zbytku můj neskonale obdiv k osobnostem černého pasažérství, k oněm perzónám every gratis, kteří s lehkostí a šarmem vyřeší nejkomplikovanější situaci a upláchnou tak z jakkoli důmyslně roztažené sítě kontrolních orgánů městské hromadné dopravy. Proto i já, pomaloučku, drobnými krůčkami, chtěl také dobýt výšin tohoto umění a hrdě se vztyčenou hlavou zahájit klání proti odvčkým nepřátelům našich řad - revizorům.

Začínal jsem slibně. Hned napoprvé jsem vymyslel trik, jež mi připadal jako dokonalost sama. Totiž v situaci tzv. přistižení jsem hrál roli valutového cizince, který si jen tak z rozmaru vyjede do srdce Evropy, aby si s balíčkem bankovek tvrdé měny něco užil ze svého zahnívajícího života kapitalisty. Pravda mé pytlové kalhoty s nášivkou OP Prostějov, neskýtaly přílišných nadějí na úspěch a obligátní "Parlevu france, že nežral mopasán" také nemělo přesvědčivost obyvatele Britských ostrovů, za kterého jsem se vydával. Však z chyb se člověk učí a zkušenost být i dříve zaplacená půlkilem jistě nebyla bez významu. Postupně jsem dosahoval stále větší a větší zručnosti a ze zbrklého zelenáče se stával zkušený chlapík. Tu jsem se revizorovi představil jako absolvent Černovického blázince, odpovídající na každou otázku radou jak odčervovat veprové maso, tam zas posloužil ctihodný občan, jež o svůj lístek zcela zjevně nejevila zájem a úspěchem byl i mistrně zahrany šok do klína sedící dívky, který sám o sobě nepostrádal půvahu a když jsem po několikaletém úsilí získal dokonce fotografie všech revizorů s datem narození, místem bydliště a s informací o prospěchu na základní devítileté škole, takže jsem například mohl na revizora volat křestním jménem a popouzet jeho selhávající paměť, neměla už má zpupnost mezí.

Přesto byly doby, kdy můj jemnocit mi přikazoval dumat o správnosti mého počínání a hlodající červ pochybnosti nabýval stále větší moci. Však ztracenou rovnováhu mi přinesla událost, která vyrvala ze mne navždy jakékoliv slabošské úvahy a která opět mě vtáhla do kolotoče vražedného boje.

Bylo to na velikonoční pondělí. Velikonoční pondělí, kterýžto den je všeobecně uznáván jako Mezinárodní den mužů, nás hrstku mladých zastánců tohoto svatého dne zastihlo v rozpoložení citového vztahu k rákoskám, žilám a vařečkám. Uprostřed oslavy jsme v povznesené náladě s pocitem již několikrát dobře vykonané práce vstupovali do brněnské šaliny, chlouby dopravních prostředků. Krátce po nás vstoupila s kameným výrazem ve tváři osoba ženského pohlaví, cvakla si prudce lístek, zvolala "Kontrola jízdenek" a rychle přistoupila k nám. Jemně jsme ji upozornili, že Velikonoce jsou svátky míru a že tímto činem přestupuje celosvětové dohody OSN, zpívající typické velikonoční písně "Koleda koleda Štěpáne", "Nějeme vám noviny" a "Rozcvetali jabloně i gruš". Pro názornost jsme ještě vytáhli žily a symbolicky jsme ji prudce švihali do pozadí. Kupodivu to nepomohlo a tak si ženská, která si dobře uvědomila, že nás všechny nezvládne, vybrala, obětího beránka, chlapce který se projevoval nejtišeji, který už svým skronným plachým pohledem dával najevo, že sním bude lehká práce. Vybrala si mne. Domlouval jsem jí polsky, abych ji zmátl. Nepomohlo to. Plazil jsem se po čtyřech štěkal a tvrdil jí, že od 1. dubna jezadí policejní psi zadarmo. Nezabralo to. Nabízel jsem jí postupně: malované jablíčko, rezavý zámek, posmrkaný kapesník, pusku na čelo. pohádku o šťastném revizorovi s starý lístek do divadla. Ani to nechtěla a tak jsem s povzdechem hrábl

do zadní kapsy pro kapesní zrcátko se slovy: "Dávám ti to nej-
cernější co mám!" Ona si však nevážila mé dobré vůle a žvatlala
cośi o Veřejné Bezpečnosti. A tak jsem byl donucen vytáhnout
šalinkartu. Nejdřív se na mě nevěřícně podívala a pak začala ve
tváři modrat, červenat, fialovět, zelenat prostě probrala celou
škálu barvných kombinací a szávěrečnou vínově červenou začaly
padat první výrazy zdvořilosti. Pak se zarazila, popadla šalinkartu
a zvolala: "Zabavuje se pro ověření pravosti," a bez dalšího ko-
mentáře vystoupila.

Nic jsem proti tomu nenamítal neboť nevím jak bych vysvětloval
že fotografie je tak dokonale podobná tomu mladému jinochovi,
postávajícímu u zadních dveří, který si ještě teď nervózně
šacuje všechny kapsy.

/SAM/

ÚNOR 1983

Jedu autobusem
a dívám se na podivnou
krajinu kolem.

Za okny cítím ticho

Takové dopolední

Hnědá zem ale žije

Ještě nedávno nad ní skučival

mrzivý vítr

a pokrýval hroudy velkých

i malých polí

ledovými zvonivými krystalky lžek aněhu.

A pak, před několika dny

jsem zpozoroval zvláštní věc.

Mráz jakoby se chtěl rozběhnout

a ještě víc štípat, ale

z ničeho nic se zastavil.

Dám za to krk

že si tenkrát myslel:

Pustím už jaro

/FAM/

VÁŠEŇ III

Druhá vášeň, letadla

už docela opadla

teď však báseň zcela nová

světe div se, je to roba

Jedna žena i dvě tři

nás všechny vážně rozbratří

a pak padne Yetti klub

nezbyde z něj ani chlup.

Avšak zbyde chloupek malý

co bychom se něco báli

zbyde nám ta listina

tou to všechno začíná.

potom taky vzpomínky

na ty naše hodinky

strávené tak oospolu

nepodléhající bolu

stále šťastné, úsměvné

řeknete však proč NE.

/FUMAS/

TRUBKA

Trubka jedna hrbatá měla čtyři trubčata

a pátej byl trubec nemoh za to vůbec.

/FUMAS/

TY BEZ NÍ ZAHYNEŠ

Černé lesy vůkol
zdá se být nesnadný
ten náš prvoradý úkol
Ctít kamarádství
a lásky k přírodě být plný
Zde neplatí žádné siláctví
Zde musíš být pokorný
Příroda bez tebe nezahyne ...
Ale ty bez ní
zahyneš !!!

/CLY/

HALÍ SLUNCE

Až někdy
ptáci s modravým peřím
vzlétnou a zamávají na pozdrav
červenému slunci
které bude tak nízko
že ho budeš moci vzít do dlaní
a ono pozlatí cestu
cestu k nekonečným obzorům
Snad někdy
půjdeš se svým malým sluncem
půjdeš za tisíce jiných
kteří říkají snad ...někdy...až

/SUŠKA/

DAR

Ptákům dal svět
dvě křídla
hadům jed
včelám žihadlo
ježkům ostny
a tak mě napadlo
co, jsem dostal já ?
Dvě ruce co nesahaj až na zem,
mozek - to abych nebyl blázen
a pár anů do něj
co hlavou se mi honěj,
nohy na toulání
i ústa na zpívání,
svět mi dal tenhle dar
a já rád jej vzal.

/BELFONDO/

NÁŠ SVĚT

Říkáme že náš svět je krásnej,
peníze nejsou všechno,
u ohňů sedíme
písněma mluvíme
žijem svý životy
a říkáme jim naše.
Krajinu očima hlacíme,
koupem se v mlhavých ránech
a do kapes cpeme
kouzlo usínání
pod stropem zvaným oblohou
a pořád říkáme naše ...
Naše už není všech
i naše jsme začli měřit -
naši kamarádi nejsou
lidí s krosnama,
lidí ve větrovkách, botaskách
a bez žebradel,
i kdyby stokrát
nosili v srdcích i hlavách
stejně krásný sny a touhy.
/ "naše" je tím stejně ubohý jako
já!

CO VY NA TO ?!

Každého člověka trýzní a sužuje zvědavost. Nás taky a vás zajisté taktéž. A právě proto budeme pravidelně otiskovat tuhle rubriku - ať už s problémy veselejšími či vážnějšími. PÍŠTE !!! Dík.

PROBLÉM Č. 1 Existuje-li sněžný muž, existuje také sněžná žena ?

Jak uračí, již zveřejněný zážitek S+G
asi sněžná žena není.

Brach

Je potvrděno v odborné práci prof. J. Lise z Elouže
univerzity, není třeba dělat si z toho lehký sněžný žem. Proti
problemu Lise o rozumnosti VETIHO, mohl by být
či neexistence jeho otázky. Experimentální práce Ladislava
Dobroho, z VETI se snaží vypracovat parthenogenetický
metodu parthenogenetický, velmi důležitou neovlivňuje
vím přispěl k osvětlení tohoto jevu. Vulgární šíření dělení
nebylo vyjasněno.

Doktor D.

Je máma, se Telli se mnohdy dělím. A dělá,
jak víme, umí se dít každé máti dítě.
Ostatně na druhé straně existenci sněhu dím
namyšlený neboť je otázka kdo by Telliho našel.
Mládí namítl, se by mohl vyprávět skvělé
máti a podniku veřejného sdělování, případně
záležitost se obětí koroláckých úprav
o čem se nám zdá jako úpravy ratiem mámi
a samy máti.
Aby se tedy někdy kolem sněhu máti vyprávěl
doporučuji řádný - tedy důležitý výsledek korolácký
Telli jak polní máti existence sněhu sám,
ať také máti Telli a obětí máti
sněhu Telli - bytí

zcela

